

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 września 2014 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z (...) w W. wniosła o zasądzenie od (...) W. (...) spółki jawnej z siedzibą w K., W. K. (1) oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. solidarnie kwoty 19.319,42 euro wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwot:

- 9.479,90 euro od dnia 16 maja 2014 do dnia zapłaty;
- 5.122,67 euro od dnia 2 czerwca 2014 do dnia zapłaty;
- 2.839,48 euro od dnia 3 czerwca 2014 do dnia zapłaty;
- 1.877,37 euro od dnia 17 czerwca 2014 do dnia zapłaty

oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka wskazała, że strony łączyła umowa w ramach której powód wydał pozwanej (...) spółce jawnej karty umożliwiające bezgotówkowy zakup paliwa w sieciach sprzedaży (...). Każda taka transakcja rejestrowana była na karcie, a po zakończeniu okresu rozliczeniowego powód wystawiał faktury VAT. Pozwana spółka zobowiązana była do uregulowania sumy wynikającej z faktur we wskazanych w nich terminach. Na koncie pozwanej zarejestrowano transakcje, na podstawie których powód wystawił faktury VAT. Pozwana nie spłaciła w terminie wynikających z nich należności. W związku z wezwaniem jej do zapłaty, pozwana dokonała zapłaty części należności, którą powód zaliczył na część należności wynikające z jednej z faktur. Wysokość żądanych odsetek powód uzasadnił treścią łączącej strony umowy.

Uzasadniając legitymację procesową pozostałych pozwanych, powód wskazał, że są oni współnikami spółki jawnej i ponoszą solidarnie odpowiedzialność za jej zobowiązania razem ze spółką.

(pozew k. 2-4)

Nakazem zapłaty wydanym 22 października 2014 r. w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I NC 201/14 nakazał pozwany, aby w terminie 14 dni dokonali zapłaty na rzecz powoda kwoty 19.319,42 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwot 9.479,60 euro od dnia 16 maja 2014 do dnia zapłaty, 5.122,67 euro od dnia 2 czerwca 2014 do dnia zapłaty, 2.839,48 euro od dnia 3 czerwca 2014 do dnia zapłaty, 1.877,37 euro od dnia 17 czerwca 2014 do dnia zapłaty oraz kwotę 4.632,25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu lub wnieśli w tym terminie sprzeciw.

(nakaz k. 32)

Wyżej wymieniony nakaz utracił moc na skutek wniesienia przez pozwanych sprzeciwu. W sprzeciwie tym pozwani zaskarżyli nakaz zapłaty w całości i wnieśli o oddalenie powództwa. W pierwszej kolejności podnieśli zarzut niewłaściwości Sądu Okręgowego w Warszawie. Pozwani przyznali, że zawarli z powódką umowę, na podstawie której wydano karty celem umożliwienia zakupu paliw w sieciach (...) i E. podnieśli jednocześnie, że należności regulowane były na bieżąco.

Pozwani zakwestionowali prawdziwość i rzetelność dokumentów potwierdzających wysokość zaległości pozwanych wskazując, że są to jedynie wydruki komputerowe bez pieczęci i podpisów osób, które je sporządziły. Ich zdaniem także załączone do pozwu faktury nie zostały sporządzone w sposób odpowiadający wymogom przewidzianym prawem.

Wskazali także, że dokumenty te są częściowo sporządzone w języku obcym, powinny być zatem załączone do nich tłumaczenia. Pozwana spółka kwestionowała także otrzymanie wezwania do zapłaty.

Pozwani podnieśli także, że w dniu 25 lutego 2013 r. pozwana spółka (...) spółka jawna dokonała przelewu na konto powódki kwoty 15.000 zł na zabezpieczenie ewentualnych zaległych należności oraz wskazała, że powódka nie wskazała dowodów na to, że załączone do pozwu „ogólne warunki sprzedaży” stanowiące część umowy wiążą pozwanych.

(sprzeciw k. 39-43)

W piśmie procesowym z dnia 18 grudnia 2014 r. powódka podniosła, że przepisy prawa nie wymagają, by faktury VAT były podpisane lub zawierały pieczęć. Zdaniem powodów jest to dopuszczalny, ale nie obligatoryjny element faktury. Strona powodowa wskazała także, że kaucja w wysokości 15.000 zł została naliczona na poczet jednej z faktur o numerze (...). Wskazała także na okoliczność, że w toku wcześniejszych działań windykacyjnych pozwana spółka nie kwestionowała zaległości względem opóźnienia i składała deklarację dobrowolnej zapłaty, powołując się na pogarszającą się sytuację spółki. Podniosła także, że pozwani nie kwestionowali we wcześniejszych okresach prawidłowości dokumentów i dokonywali zapłaty za wystawione faktury. Zdaniem powoda fakt, że pozwani w sprzeczności nie przedstawili dowodu na okoliczność dokonania zapłaty, potwierdza okoliczność, że takiej zapłaty nie dokonali.

(pismo procesowe z dnia 18.12.2014 k. 59-63)

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt. 1301/14 Sąd Okręgowy w Warszawie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Łodzi jako właściwemu.

(postanowienie k. 92)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółki jawnej są W. K. (1) oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

(wyciąg KRS k 46-49)

W dniu 25 lutego 2013 r. (...) sp. z o.o. oraz (...) W. K. sp. j. zawarli umowę na podstawie której pozwanej zostały wydane karty z dołączonymi do nich kodami, służące do zakupu produktów i usług w sieciach (...) za cenę 30 zł netto. Integralną część tej umowy stanowiły załączone do niej ogólne warunki sprzedaży, z którymi pozwana spółka się zapoznała i je zaakceptowała, co potwierdziła podpisem złożonym na wniosku o wydanie kart.

Zgodnie z umową, powód miał na podstawie dokonywanych przez pozwaną spółkę transakcji, dwa razy w miesiącu (w 15 i ostatnim dniu miesiąca) wystawiać faktury, a termin płatności został ustalony na 15 dni od dnia wystawienia faktury. Stosownie do treści punktu 8 ogólnych warunków sprzedaży do faktur miały być dołączane wykazy transakcji, zgrupowanych według kraju w którym zostały one dokonane. Kwoty tych transakcji miały być przeliczane na walutę wybraną we wniosku o udostępnienie karty. Faktury za paliwa wystawiane miały być na podstawie tabeli stawek (...) albo tabeli stawek (...), obowiązujących w dniu zakupu (pkt 7.1). Zgodnie z pkt 9 ogólnych warunków, w przypadku nie regulowania należności w terminie wskazanym na fakturze, będą naliczane z mocy prawa i bez odrębnego wezwania odsetki za zwłokę, w maksymalnej wysokości przewidzianej przepisami prawa, a gdy taka regulacja prawna nie istnieje, w wysokości dwukrotnej stawki odsetek ustawowych.

(bezsporne, umowa k. 23, ogólne warunki sprzedaży k. 24)

W dniu 16 kwietnia 2013 strony zawarły aneks, zgodnie z którym faktury mogły być wystawiane zarówno w walucie polskiej (PLN), jak i w Euro. Podpisując aneks, powódka ponownie potwierdziła zapoznanie się z ogólnymi warunkami sprzedaży.

(aneks k. 25, ogólne warunki sprzedaży k. 26)

Na podstawie tej umowy i w związku z użyciem 12 kart do zapłaty za produkty kupowane w sieci (...) powód wystawił pozwanym następujące faktury:

- Faktura nr (...) na kwotę 3.696,56 euro , z terminem płatności do 15 maja 2014 r.,
- Faktura nr (...) na kwotę 6.133,34 euro z terminem płatności do 15 maja 2014 r.,
- Faktura nr (...) na kwotę 5.122,67 euro z terminem płatności do 2 czerwca 2014r.,
- Faktura nr (...) na kwotę 2.839,48 euro z terminem płatności do 2 czerwca 2014r.,
- Faktura nr (...) na kwotę 694,82 euro z terminem płatności do 16 czerwca 2014 r.,
- Faktura nr (...) na kwotę 1.182,55 euro z terminem płatności do 16 czerwca 2014r.,

Do faktur tych załączono wykazy dokonanych transakcji, ze wskazaniem kraju, w którym ich dokonano oraz numeru karty, którą użyto. Zakup paliwa następował w Bułgarii i Rumunii. Faktury zawierają sformułowania w języku obcym oraz w języku polskim.

(faktury i wykazy k. 8-19)

W celu zabezpieczenia wierzytelności, jakie mogły powstać w związku z zawarciem umowy, pozwana wpłaciła w dniu 25 lutego 2013 roku zabezpieczenie w postaci kaucji w wysokości 15.000 zł. W związku z zaległościami w regulowaniu wynikających z faktur należności, dokonano jej zaliczenia na poczet faktury nr (...).

(potwierdzenie wpłaty kaucji k- 53, zestawienie operacji , zestawienie tankowań, dokumenty księgowe k.64- 80)

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na powołanych dowodach z dokumentów.

Sąd pominął dowód z zeznań świadków M. N. i M. T. w związku z ich nieusprawiedliwionym niestawiennictwem na rozprawę w dniu 24 czerwca 2015 roku , mając na uwadze fakt, że przesłuchanie świadków skutkowało koniecznością odroczenia rozprawy, co spowodowałoby znaczne przedłużenie postępowania oraz fakt, że okoliczności, na które mieliby być przesłuchiwni świadkowie zostały już w wykazane za pomocą dowodów z dokumentu. Zeznania te nie miały zatem istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.).

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika pozwanych z dnia 25 maja 2015 roku o zmianę terminu rozprawy (odroczenia) jako nie usprawiedliwionego i zmierzającego do przedłużenia postępowania. W myśl art. 156, 214 i 215 k.p.c. rozprawa podlega odroczeniu jedynie z ważnych, wskazanych w tych przepisach przyczyn. Po pierwsze pełnomocnik powoływał się on na wezwanie w innej sprawie, ale nie złożył na te okoliczność żadnego potwierdzenia. Po wtóre nie wykazał, iż nie może ustanowić substytutu. Po trzecie – w sprzeciwie został zgłoszony wniosek o rozpoznanie sprawy również pod nieobecność strony pozwanej. Po czwarte wreszcie pozwani reprezentowani przez profesjonalistę, nie zgłosili w sprzeciwie żadnych wniosków dowodowych, które wymagały ich przeprowadzenia na rozprawie. Ostatecznie na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku nie zostały przeprowadzone żadne dowody.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo , z wyjątkiem należności odsetkowej za 1 dzień jest zasadne.

Jedną z podstawowych zasad prawa zobowiązań jest zasada swobody umów. Wyznacza ona ramy dopuszczalnego kształtowania przez strony łączącego ich stosunku umownego. W granicach określonych przez art. 353¹ k.c. strony mają do wyboru trzy możliwości: przyjęcie bez jakichkolwiek modyfikacji określonego typu umowy uregulowanej normatywnie, zawarcie umowy nazwanej z jednoczesnym wprowadzeniem do niej pewnych odmienności w tym

również połączenie cech kilku umów nazwanych (tzw. umowy mieszane) lub zawarcie umowy nienazwanej, której treść ukształtują według swego uznania (por. wyrok SN z 6 listopada 2002 r. w sprawie o sygn. akt I CKN 1144/00). W rozpoznawanej sprawie strony skorzystały z tego uprawnienia .

Umowę zawartą przez strony należy zakwalifikować jako najbardziej zbliżoną do umowy sprzedaży o odroczonym terminie zapłaty . Podstawę prawną roszczeń wynikających z umowy stanowiąc będzie zatem art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Na mocy tej umowy powód zobowiązywał się z jednej strony do sprzedaży produktów dostępnych w sieci (...) oraz wystawiania 2 razy w miesiącu zbiorczych faktur za dokonane przez powoda transakcje. Pozwany zobowiązał się zaś do zapłaty ceny w umówionym terminie 15 dni od dnia wystawienia faktury. Ponieważ jednak pozwana spółka mogła dokonywać zapłaty tzw. kartą paliwową także za granicą, u partnerów powoda – należy uznać, że umowa między stronami zawierała także elementy umowy o świadczenie usług (art. 750 kc). Powódka zobowiązała się w umowie do świadczenia usługi polegającej na obsłudze bezgotówkowej zapłaty za produkty nabywane w sieci (...) - do umożliwienia dokonania zapłaty za pomocą wystawionymi przez nią, do rejestrowania dokonywanych transakcji i do wystawiania na tej podstawie faktur. Pozwany zobowiązał się zaś do zapłaty kwot wynikających z tych faktur w ciągu 15 dni od dnia jej wystawienia.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19 stycznia 2012 w sprawie o sygn. akt. IV CSK 201/11, jeśli w umowie mieszanej dochodzi do równorzędnego połączenia elementy różnych rodzajów zobowiązań, do każdego z nich powinno stosować się przepisy dotyczące tych zobowiązań.

Stosownie do treści art .471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania , chyba że niewykonanie to jest następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Powołany przepis stanowiący ogólną zasadę odpowiedzialności za wykonanie umowy , zawiera domniemanie winy dłużnika. W rozpoznawanej sprawie pozwani nie obalili powyższego domniemania. Nie powołali żadnych okoliczności usprawiedliwiających nie dokonanie zapłaty za sprzedany towar . Mimo, iż pozwani byli reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika , nie zgłosili żadnych wniosków dowodowych , powołując w sprzecznie jedynie zarzuty formalne.

Powód, w ocenie Sądu, wykazał załączonymi do pozwu oraz późniejszych pism dokumentami, że przysługuje mu roszczenie względem pozwanego. Wykazał, że strony zawarły umowę o wspomnianej wyżej treści. Wykazał także fakt spełnienia przez niego świadczenia, tj. dokonywania przez pozwanego zakupów w sieci (...) za pomocą wystawionych kart, które to transakcje zostały zarejestrowane w systemie informatycznym. Należy wskazać, że pozwany, będący profesjonalistą , zawierając umowę zgodził się na taki sposób dokumentowania tych transakcji. Powód załączył także wystawione pozwanej podstawie faktury, wskazujące należne kwoty oraz terminy zapłaty.

Za bezzasadny należy uznać zarzut strony pozwanej dotyczący braku podpisów i pieczętek na fakturach wystawionych przez powódkę. Obligatoryjne elementy faktury wymienia art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2004 nr 54 poz. 535) Wśród elementów tam wymienionych nie znajduje się ani podpis ani pieczętka wystawcy faktury. Dokument taki może stanowić dowód w postępowaniu cywilnym, a brak podpisu może wpływać jedynie na to, jaką moc dowodową takiego dokumentu przypisze mu Sąd. W niniejszej sprawie powód załączył kopie i duplikaty faktur stanowiące wydruk z systemu informatycznego, potwierdzone za zgodność z oryginałem przez reprezentującego powoda w sprawie pełnomocnika. Najistotniejsze elementy faktur – tj. wystawca, odbiorca, wartość towaru netto i brutto oraz termin zapłaty zostały określone . Rzeczywiście faktury zawierają także słowa w języku obcym, lecz wszystkie najistotniejsze i wskazane wyżej dane są przetłumaczone na język polski. Treść faktur nie budzi żadnych wątpliwości.

Jako bezzasadny Sąd potraktował także zarzut pozwanych dotyczący nie wezwania ich do zapłaty. Rzeczywiście e aktach brak odrębnego wezwania pisemnego. Skoro jednak strony umówiły się co do terminów zapłat określonych w fakturach, a faktury zostały doręczone, brak jest podstaw do żądania jakiegoś \dodatkowego wezwania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uwzględnił powództwo w zakresie należności głównej w całości.

Podstawą solidarnej odpowiedzialności (...) spółki - (...) oraz spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest art. 22 § 2 k.s.h. zgodnie z którymi każdy wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31. Zgodnie natomiast z art. 31 wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna, nie stanowi to jednak przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikowi zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna.

Podstawą prawną żądania odsetek jest art. 481, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Strony w umowie zastrzegły odsetki w „najwyższej możliwej wysokości”. Odsetki maksymalne reguluje art. 359 § 2¹, zgodnie z którym maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

Sąd zasądził zatem odsetki w takiej wysokości w terminach od dnia następującego po dniu płatności każdej z faktur. Odnośnie jednej z faktur o numerze (...) zawarte w pozwie żądanie odsetek od dnia 2 czerwca Sąd uznał za bezzasadne, bowiem na ten dzień został wyznaczony termin płatności. Zatem pozwani pozostają w opóźnieniu od dnia następnego. W tym tylko zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 Rozporządzenia z dnia 28 września 2012 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1349). Stosownie do treści 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić koszty przeciwnikowi. Na zasądzone przez Sąd koszty składają się kwota opłaty od pozwu w wysokości 4061 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł, oraz zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanych.